

sagrada, la «mujer» Cotacachi, su «hermana». Este incesto no es otra cosa que una metáfora del complejo ser nacional y de la traumática memoria común ecuatorianas. El ambiguo final de la novela como si cuestionara las palabras de Octavio Paz tomadas por epígrafe: «Hay que soñar hacia atrás, hacia la fuente, hay que remar siglos arriba».

ПЕРЦЕПЦІЯ ЯК СКЛАДНИК СПІЛКУВАННЯ

Валентина ПАСИНОК (Харків, Україна)

У процесі спілкування відбувається сприйняття його учасниками один одного. Результатом цього є створення певного цілісного образу іншої людини, який формується на основі її оцінювання. Під час оцінювання людини враховуються не лише її особистісні якості, але й соціокультурні чинники (соціальний статус, роль у суспільстві тощо).

У процесі спілкування використовуються такі механізми міжособистісного пізнання як ідентифікація, стереотипізація, емпатія й рефлексія.

Ідентифікація є одним з найпростіших і найчастіше вживаних способів знаходження підходу до іншої людини. Цей спосіб часто застосовується на практиці, коли людина намагається прогнозувати дії чи емоційний стан інших на основі власних дій, переживань, переконань, тобто за аналогією з власною поведінкою.

Під час стереотипізації відбувається оцінювання іншої людини через поширення на неї типових характеристик певної соціальної групи.

Ідентифікація та стереотипізація є досить ефективними засобами пізнання й оцінювання учасниками спілкування один одного.

Емпатія полягає в здатності особи до розуміння емоційного стану іншої людини, проникнення в її переживання, вміння уявно поставити себе на її місце.

Значну роль у процесі спілкування відіграє й рефлексія, спрямована на самопізнання, самоаналіз людиною внутрішнього стану, власних характерних особливостей (емоцій, когнітивних процесів, дій, поведінки, досвіду, станів, здібностей, характеру, ставлення до себе та інших людей, свого призначення й цілей тощо), а також пізнання ставлення до себе з боку інших людей. Процес рефлексії спрямований не лише на вивчення, розуміння людиною себе самої, але й з'ясування того, як її сприймають інші люди.

ЛІТЕРАТУРНІ ПІДТЕКСТИ «СПОГАДІВ» НАДІЇ СУРОВЦОВОЇ

Оксана ПАШКО (Київ, Україна)

1. Текст «Спогадів» Надії Суровцової розглядається як авантекст

(сукупність чернеток і варіантів, за термінологією французької «генетичної критики»), варіантами якого є як україномовна, так і російськомовна версії. Літературним варіантом «Спогадів» можна також вважати цикл оповідань «Колымские силуэты».

2. Порівняння кількох варіантів «Спогадів» дозволяє простежити варіативність назв, наприклад, розповідь про Колиму називається то як «Одиночество», то як «Колымское приключение» (остання назва вводить авантюрний хронотоп), що розширює поле інтерпретацій тексту.

3. У «Спогадах» прочитуються християнські підтексти: табірний шлях як сходження на голгофу, якою для письменниці стала Колима. Але символічний підтекст ніколи не витісняє реального образу, адже голгофа є голгофою не тільки тому, що це страдницький шлях, але й в буквальному сенсі, тому що ландшафт Колими – це гори. Такий ландшафт дозволяє письменниці ввести ще низку асоціацій: Швейцарії, Норвегії Кнута Гамсуна.

4. Спогади тривають, а їхнім логічним завершенням стає зруйнована колимська тюрма та поява чорного kota. Така алюзія на оповідання Едгара По «Чорний кіт», сюжетом якого є вбивство невинної жінки, вводить тему вбивства невинного та покарання за злочин. Саме так, через літературні підтексти, у «Спогадах» проявляється тема відплати, причому оповідачка залишається дуже стриманою у оцінках, вона наче відсторонено споглядає за собою.

5. Важливий для «Спогадів» Н. Суровцової і «шатообріанівський» підтекст: підрозділ «Ярославль» – про 5-річне ув'язнення в одиночній камері – має підзаголовок «memoires d'outre tombe» (очевидна алюзія на мемуари Ф.-Р. Шатообріана «Замогильні записки»).

СІНГЛІЗМ В ІСПАНСЬКІЙ РЕКЛАМІ

Аліна ПАШКОВА (Харків, Україна)

Сінглізм – це стереотипи і забобони. Цікаво, що з'являється все більше і більше випадків, коли люди досягають 40 років, будучи самотніми і без дітей, і в суспільстві підтримується ідея (правда, все рідше і рідше), що в цьому віці, якщо ви не перебуваєте в шлюбі і не маєте дітей, неможливо відчувати себе щасливим і задоволеним своїм життям. Все більше і більше людей вирішують жити самотійно і не мати дітей, що підтверджують демографічні дослідження. Проте, суспільство нав'язує своє бачення ідеального життя: залицяння, шлюб, народження дітей, народження онуків, вмирання. Багато людей не хочуть наслідувати цього кроку, але в кінцевому підсумку піддаються тиску. Якщо включити телевізор і подивитися рекламу, то можна побачити як один ролик за іншим підводить Вас до цієї думки.

У світі реклами збентежені наречені рекламують сухі сніданки і